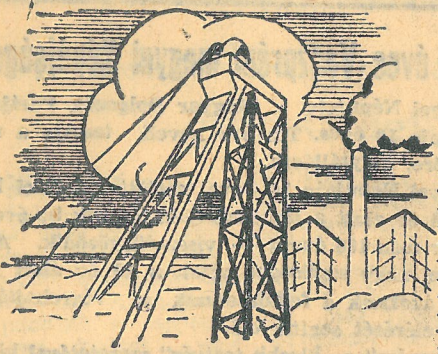

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Várpalotai

BANYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Ifjú brigádok!
Teljesítsétek a DISZ
II. kongresszusa tiszteletére tett
vállalásaitokat!

V. évfolyam — 20. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Péntek, 1955. május 20.

A munkafegyelem hiánya okozza Ferenc-bánya májusi lemaradását

A Ferenc-bánya az élizem cím elnyerése után áprilisban még kitért magáért, azonban májusi tervteljesítése nem olyan, mint amit egy olyan bányától lehet várni, amely már kétszer volt élizem. A hónap első felében mindössze két alkalommal érték el a 100 százalékos, de havi átlagban 15-ig 100 százalékos termeltek. Ennek az okát nem nehéz megtalálni. Egy mondattal rá lehet mutatni: Nincs a bányán megfelelő munkafegyelem.

A Ferenc-bánya kimutatás első 15 napban 116 igazolatlan mulasztót. A tröszt Statisztikai Osztálya 343-at. Nem tudjuk, melyiknek higgyünk. Akár melyiket van igazza, a másik rossz adatokat ad akár a minisztérium, akár a tröszt felé.

Ha elfogadjuk a bánya kimutatását, akkor is siralmas a kép, amit látunk. Főleg azért, mert igen sokat tesz ki a vajúrók, vagyis a szénen dolgozók mulasztása, de jelentős a szállító csillések is.

Mit jelent az ha a szállító csillék hiányzik? Azt jelenti, hogy az amugy is gyöngén megtelepített frontokról munkaerőt kell elvenni, méghozzá olyat, aki a szállításhoz nem ért, tehát nem tudja olyan jól ellátni a munkát, ráadásul ezen a munkahelyen nem keresi meg azt, amit a fronton megkeresne és így a családja is megérez, hogy a másik igazolatlanul, felelőtlenül mulaszt.

Néhány példa: Szántó Mihály, Bekker Miklós, sztahanovista vajúrók egy-egy napra ki lettek téve a szállításhoz, mert nem volt elég szállító csillék. Marczona József vajúró egyik nap karambolcsőz volt, a másik nap csilléto-vábbító. Elképzelhető, hogy mint csilléto-vábbító, vagy karambolcsőz nem kereste meg azt a pénzt, amit megkereshetett volna a fronton és érthető, hogy ez nem hangolta jókedvre.

Milyen következtetést lehet levonni ebből a példából? Feltételezzük azt, hogy a fronton dolgozó bányászoknak, a kommunisták kezdeményezésével ki kell ott alakítani olyan legkört ami semmilyen körülmények között nem tűri meg az igazolatlan mulasztót a fronton, neveli, de ha nem használ, eltávolítja a bányából. Még fontosabb ennek a kollektívának a kialakítása a szállító csillékek között. A szállító hiányzása kétszeres kárt okoz, kárt saját magunknak, és kárt azoknak, akiket helyettük beállítanak a szénfalról. Itt az ideje, hogy a Ferenc-bánya kommunistái, a műszaki vezetők segítségével rendet teremtsenek a portájukon, mert így nem lesznek képesek megjavítani a munkafegyelmet. Nem lesznek képesek elvinni harmadikban is az élizem címet.

Javasoljuk a pártbizottság vezetésének felé, felelősközzön az igazolatlan mulasztókkal, hívja be őket a pártirodába mutasson rá a hiányzás káros következményeire. Magyarázza meg a mulasztóknak, hogy a lógásból nem lesz életszínvonal-emelkedés, a lógásnak csak megvetés, a munkából kizárás lesz a vége.

A DISZ II. kongresszusának tiszteletére

108 csille szén — 65 helyett

A Ferenc-bánya fiatal brigádjai közül igen sokan kiváló eredményeket érnek el a DISZ kongresszusi versenyében. A jók közül is kiemelkedik a 48-as fronton dolgozó Szántó Mihály DISZ-brigádja.

Szántó Mihály sztahanovista. Csillésével, Kocsis Lászlóval elsőnek csatlakozott a DISZ kongresszusi versenyéhez. Szenes István frontmester azt mondja róla: „Sok gyermekemre vagyok büszke, mert jól dolgoznak, de legjobban szeretem Szántó Mihályt és Kocsis Laci-t, ezeket néha még vissza is kell tartani, mert nem bírnak az erejükkel.” Nemcsak Szenes elvtársnak, de nekünk is ez a véleményünk. Az a lelkiismeretes, jó munka, amit a Szántó brigád a fronton végez, békeharca. A DISZ kongresszusát vízi sikerre.

Miből áll a vállalása a brigádnak? Ketten műszakonként 5 csillé-vel teljesítik túl a tervüket. Ezt a fogadásukat becsülettel teljesítik, sokat adnak arra, hogy egy DISZ-tag betartsa adott szavát. Nem egy olyan nap fordul elő, amikor 250 százalékos felül teljesítenek. Május 1-től május 17-ig havi átlaguk 154,5 százalék, ezalatt a 13 munkanap alatt 65 csille szénen kellett tervet felül kiadniuk, ezzel szemben 108 csillét adtak ki. Tetteiket igazolták vállalásukat.

Vidáman, jól megy a munka a Szántó DISZ-brigádban, lelkesen készülnek a kongresszusra, segítik a fronton dolgozó DISZ-fiatalokat és ez a segítség elsősorban példamutatásban mutatkozik meg.

Gál József.

A DISZ tagok legfontosabb feladata

Czivik József elvtárs a Beszálló-akna szállítási dolgozója. Róla csak annyit, amit Tomeska tiszt elvtárs, parancsnoka mondott: „Tudja kötelességét mint katona és mint bányász egyaránt”. Czivik elvtárs amellett, hogy bányász, kiváló tagja a DISZ-nek is. Így aztán a két feladatot egybekapcsolva végezheti igazán eredményesen munkáját. Most, a kongresszus verseny eredményességét igyekszik elősegíteni a saját területén. Biztosítja a csapatok ürescsille ellátását, a főle teltető legteljesebb mértékben. Ha munkájában kényszerkiesés van, rendezti, tisztítja munkahelyét. Tudja, hogy a Beszálló-aknán dolgozó fiatalok kongresszusi versenyének sikere rajta is múlik. Ezért tartja be fokozottan a munka alapvető követelményeit, használja ki a 480 percet, adja át rendezetten munkahelyét a váltásnak.

Czivik elvtárs katona, igaz, azért nem dolgozott bányában, de a kilenc hónapos tapasztalatait felhasználva, igyekszik összekapcsolni saját munkájának eredményeit a kongresszusi verseny sikeres megvívásával, mert tudja, hogy ez a DISZ-tagok mostani legfontosabb feladata. És ezzel lehet megmagyarázni Czivik elvtárs jó munkáját.

Készül a vajúrtanuló intézet DISZ szervezete a kongresszusra

A Vajúrtanuló Intézet DISZ szervezetei egyaránt eredményesen segítették a felszabadulási és a május 1. tiszteletére indított versenyeket. Jelenleg pedig a kongresszusi verseny sikeres megvívásával készülnek a DISZ II. kongresszusának méltó megünneplésére.

Az intézet DISZ bizottsága május 1. után aktívaértekezleten foglalkozott a kongresszusi verseny jelentőségével. Ezt követően az alapszervezetek taggyűlést szerveztek, ahol a tagság megbeszélte a feladatokat. Természetesen az eddigi teljesítmények növelését a munkafegyelem megszilárdítását, és további fokozott takarékoskosságot vállaltak. Az intézetben belül pedig, a szobák csinosítását, az udvar füvesítését és parkírozását, valamint terméskövekből, szökőkút építését ajánlották fel. Az intézet DISZ bizottsága a városi TSB-vel közösen stafétát, és kérempár bajnokságokat rendez. — Ugyancsak megkezdődtek már az osztályokon belül és a vidéki intézetek közötti röplabda bajnokságok is.

A Ferenc-bánya 70-es frontján dolgozik **Kuronczy Ferenc** brigádja. Jelentős eredményeket értek el, teljesítményeik emelésén túl a megtakarításban — így elsősorban a fa megtakarításában is. Omlasztásonként 50-60 szál desz-

kát megtakarítanak. Nagy akadályt jelentett a folyamatos munka végzésében a kaparószalag gyakoribb leállása. A brigád tagjai ezt a kényszer időkiecsézt úgy hasznosították, hogy támfákat hordanak be, vagy előre felteszik a riglit. A brigád egyik tagja, **Baesa János** ifjúmunkás arról beszél, hogy komoly nehézséget jelentett a kalickák kiszedése. Az oktatók segítségével ezt a reménytelennek látszó feladatot is sikerült megoldani és így esetenként 40-50 kalickafát sikerült megtakarítani. Közösen elhatározta a brigád, hogy egyetlen kalickafát sem enged elveszni.

A kongresszusi verseny elevenége, egyaránt megmutatkozik az intézet csinosításában, és a termelésben. A fiatalok közös akarással kívánják méltóvá tenni a DISZ II. kongresszusát.

Nem lenne azonban hű az írás, ha néhány szóval nem mutatnánk rá azokra a mulasztásokra, amelyeket a DISZ szervezet, főleg a versenynyilvánosság területén elkövet. Nincs biztosítva a kongresszusi verseny versenynyilvánossága, amelynek szerintünk egyik fontos alapfeltétele a fiatalok teljesítményének. Legalább tiznaponkénti értékelésre és nyilvánosságra van szükség a versenyen-dület fokozása érdekében.

Elérte a 100 százalékos!

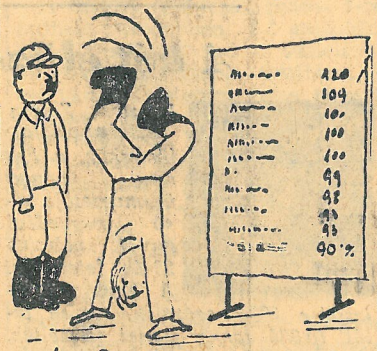
Nemcsak azokról illik írni, akik magas teljesítményeikkel egyszerre országos hírűvé válnak, hanem azokról is meg kell emlékezni, akik kemény akarással harcolnak a tízedszázalékosért, hogy elérjék a 100 százalékos teljesítményt.

Igy harcolt Kajdi Lajos elvtárs is, aki 1951 óta dolgozik a bányában. DISZ-tag és elhatározta, hogy ő is — hasonlóan a többiekhez, teljesítményének növelésével készül a DISZ II. kongresszusának megünneplésére. Ebben a számításába március hónapban hiba csúszott. Átlagosan 96 százalékos teljesítményt. Tehát a 100 százalékos a teli teljesítmény közé tartozott. Bántotta az önértékelést, arra gondolt, hogy mit szól a DISZ-szervezet és mit gondolt majd a felesége, amikor megtájtja a fizetési szalagot. Igaz ugyan, hogy ebben a hónapban sok olyan akadály volt, ami hátráltatta a munkát: a kaparószalag gyakori elszakadása, meg a gyakori ürescsille hiány. Ezért aztán — ami igaz, igaz — megcsappant az önbizalma is. „Na, majd a következő hónapban megmutatom” — gondolta magában.

Ezzel a lelkes nekigyűrekezéssel látott áprilisban a munkához. Ahogy mondja, ebben a hónapban már lényegesen jobbak voltak a munkafeltételek, meg aztán a kedve is más volt. Ha úgy gondolta, hogy elmarad a munkában, visszaidézte emlékezetébe a múlt hónap 96 százalékos teljesítményét, meg azt, hogy mit szól majd a DISZ, ha újra csak 100 százalékos a teli teljesítmény. A jó munka végzéséhez szükséges követelményeket betartotta. Kiháználta a 480 percet és a mennyiségi eredményeken túl, a megtakarításban is igyekezett. Az eredmény nem is maradt el.

A kongresszusi verseny tovább folyik és Kajdi elvtárs úgy halározott, hogy a következő időben még a apasabb munkával mutatja meg, hogy mennyit ér a DISZ-szervezet számára.

Álljunk talpra végre!

-Látod komám, ha így nézünk akkor mi vagyunk az első!

DISZ-fiatalok! Ne túrjáték ez a szégyen! Hozzálok be a 702 vagon lemaradást!

Vigyük át gyakorlatba az önköltségcsökkentő ankét tapasztalatait

Április 22-én a trösztnél önköltségcsökkentési ankétot tartottak, amelyen a Szénbányászati Minisztérium részéről is résztvettek elvtársak. A rendkívül nagy fontosságú ankétot Orosz elvtárs, a szénbányászati Tröszt főkönyvelője részletesen kimutatta azokat a költségtevézőket, amelyek szénünket megdrágítják, illetve, amelyeknek csökkentésével olcsóbb szén tudnánk termelni.

Mi az önköltségcsökkentési ankét részleteiben nem tudunk kitérni. Azonban hozzá akarunk járulni az ankét megdrágításához olyan javaslatokkal, ami egyrészt nem elég részletesen hangzott el az ankéton, másrészt pedig az ankét anyagától külön, megtakarítást jelentene.

A Beszálló-aknánál becsülésünk szerint mintegy másfél millió forint értékű, azonnal felhasználható gép és egyéb anyag fekszik, ami egyrészt nem a bányáé, másrészt pedig azt sem tudjuk, hogy hova tartozik. A kis kőtélpályától visszamaradt acélsodrony igen nagy mennyiséget tesz ki. Ott fekszik felhasználatlanul, máshol fel tudnánk használni. Különböző olajkapcsolók, expanziós kikapcsoló, propeller csavarral ellátott nagy teljesítményű motorok hevernek kint, amit más helyen igen gazdaságosan tudnánk használni. Nem kellene helyettük újat gyártani, sok pénz takaríthatnánk meg vele, a fűlhasználó üzemek.

Közvetlenül a bányákat érintő anyagtakarékoskosságot a vaseszillék felhasználása. Az ankéton megemlítették a cseri csilléket, mi azonban arról szeretnénk beszélni, amire Supka Kálmán elvtárs, az Erőmű igazgatója hívta föl figyelmünket. A meddőterületen egy vadonatúj vaseszille fekszik már félig befetelve. Jó lenne, ha a Vegyes-üzem vezetősége ezt a csilléket kiastná a hamu alól, behuzálná a bányához, átadná a gépészletnek, vagy más illetékes üzemnek.

Az önköltségünket tudnánk csökkenteni, — hiszen minden fillér számít — ha az akéton is elhangzott mollass mennyiséget mértéktelenen gyártanánk. Mi magunk is megvizsgáltuk, sokkal több mollass készül, illetve nyersanyag érkezik, mint amennyit felhasználunk, ez pedig csak készlet gyarapodást jelent, vagyis anyag megterhelést. Vigyázni kell a bányafa felhasználásánál is. Sokszor elvágunk 2 méter, 20-as fát 1,80-as méretre, vagy hasonló ilyen szabásokat végeznek a fán, ami drága pénzbe kerül. A levágott fa pedig felhasználhatatlan.

Az ankét, reméljük komoly hatással lesz önköltségünk további alakulására. Most már csak az szükséges, hogy az ankéton résztvevő elvtársak, a pártbizottságok, a DISZ és szakszervezet segítségét kérjék az ettani tapasztalatok gyakorlatba viteléhez. A segítségével olyan eredményeket tudunk elérni, ami megmutatja, hogy az ankét hasznos volt, olcsóbban bányászunk ki a szén, önköltségcsökkentéssel emeljük az általános életszínvonalat.